het machien was nog slechts een hoop verwrongen ijzerwerk.
Het mag een wonder heeten dat de motor niet ontploft is en het machien niet in brand geschoten is. Men denkt dat Medaets nog de tegenwoordigheid van geest heeft gehad den motor na de botsing stil te leggen en den naphtetoevoer af te sluiten.
Het was 9.45 ure wanneer het ongeluk gebeurde. Verscheidene personen snelden toe en hielpen eerst de vliegers, die overvloedig bloedden. Medaets lag in bezwijming. Van daar het gerucht dat hij dood was. Met automobiels, waarin matrassen waren gelegd, werden de slachtoffers naar de kliniek van Chaumont gevoerd. De auto met Verhaegen kwam er ten 3 ure aan, en deze met Medaets eerst ten 4 ure. Er moest immers zeer traagzaam gereden worden, daar het slachtoffer bij elken schok schreeuwde van de pijn.

De gekwetsten.

De geheele radiografische onderzoeken gedaan den 12 November, hebben de volgende uitslagen gegeven : « Luitenant G. Medaets: Voldoende algemeene toestand, radiografisch onderzoek stelt de kwetsing vast van een wervel ; Luitenant J. Verhaegen : zeer voldoende algemeene toestand, radiografisch onderzoek stelt eene niet gevaarlijke breuk van de linkerhand vast. Als gevolg van de schudding door den val veroorzaakt is de twee officieren de grootste rust en stilte voorgeschreven ».

Nog de Betooging van 1 November.

Als doorslaand bewijs der gegrondheid onzer vorige aanhalingen, deelen wij den tekst mede van den beruchten Brief van 19-10-27 door het Schepencollege aan den Heer Voorzitter der Koninklijke Muziekmaatschappij « Concordia », gericht.

Het « Vrije Limburg » en de « Volkswil » zijn duivels kwaad, omdat de katholieke Maatschappijen der stad geweigerd hebben deel te nemen aan de Betooging van 1e November, door ons liberaal-socialist schepencollege op touw gezet. Zij zijn vooral woedend omdat wij aan het licht gebracht hebben dat uit de stadskas 200 franken zou geschonken worden aan het muziekkorps dat aan dezen stoet zou deelnemen.
Vele oudstrijders hebben ons deze week hunne verontwaardiging uitgedrukt, nopens dit schandalig aanbod. Inderdaad, terwijl in gansch Belgie, tot in het kleinste dorp toe, de maatschappijen bereidwillig aan den oproep hunner Bestuursleden beantwoorden en kosteloos deelnemen aan de betooging ingericht om de nagedachtenis onzer oorlogshelden te vieren, stelt het schepencollege van Tongeren voor om, door eene toelage uit de stadskas, de deelneming eener muziekmaatschappij te beloonen.
Wij laten alle rechtzinnige medeburgers deze dwaze beslissing beoordeelen, zooals zij het verdient ; doch de katholieke maatschappijen hebben zeer wel gedaan niet mede te doen aan deze betaalde hulde aan onze dappere oorlogshelden.

ooo

De processie van 1 November. — Zoo noemt het « Vrije Limburg » misprijzend de schoone godsdienstige betooging, welke op 1 November, in den voormiddag plaats had.
Processie ! omdat er in dezen optocht gebeden werd ? Maar « **Vrije Limburg** », weet gij dan niet dat al onze gesneuvelde jongens, dat al onze vermoorde medeburgers christenen waren ? Dat zij gestorven zijn ofwel voorzien van den Bijstand der H. Kerk, ofwel met hart en geest ten Hemel gericht ? Dat hun laatste gedacht geweest is voor God ? Weet gij niet dat de stoffelijke overblijfsels van hen die onder het oorlogsmonument begraven zijn, door de gebeden der Priesters gezegend werden ?
Onze overledenen vragen niet alleenlijk gedenkteekens, bloemen en kronen, en holklinkende redevoeringen, maar zij verlangen ook in onze gebeden herdacht te worden. En aan dien plicht blijven wij, katholieken, niet te kort.

ooo

Het « **Vrije Limburg** » doet ook een uitval tegen onze geestelijkheid en verwijt haar negen jaar gewacht te hebben alvorens deze godsdienstige plechtigheid in te richten !!!
Iedereen weet nochtans dat van af het eerste jaar van den oorlog, door de kerkelijke overheden, godsdienstige plechtigheden en gebeden voor onze gesneuvelden werden voorgeschreven. Te Tongeren wordt, sinds 1915, alle jaren op 18 Augustus een plechtige zieledienst gedaan voor onze betreurde medeburgers, die op 18 Augustus 1914 door de Duitschers werden vermoord. Alle jaren worden hunne namen van op den predikstoel afgeroepen en het puik onzer bevolking woont den zieledienst bij. Iedereen weet zulks in onze stad, uitgenomen den flauwen opsteller die het liberaal blaadje moet aaneenflansen.

ooo

In de roode « **Volkswil** » maakt een der Hoofdredacteurs allerhande bokkensprongen om de afwezigheid der roode vlag in den optocht te verontschuldigen : te laat ontvangen der uitnoodiging, gebrek aan socialistische oudstrijders, enz. 't Is om zich krom te lachen !
En omdat een oudstrijder, die tijdens den oorlog zich dapper van zijn plicht kweet, en nu nog kloekmoedig voor zijn Geloof durft uitkomen, een gebed vroeg voor zijne gesneuvelde oud-wapenbroeders, komt den verwaanden schrijver voor den dag met de inquisitie en met de H. Schrift, waarover hij spreekt als een blinde over kleuren.
Ten slotte wordt aan den heer burgemeester den volgenden klinkenden kaakslag toegebracht :
« Wij voegen erbij dat wij het geenszins eens zijn met de redevoering van den Burgemeester daar er te **veel ophemeling van den oorlog** in plaats van aanmaning tot vrede in voorkwam ».
Zoo, zoo ! Terwijl iedereen een afschrik heeft voor den oorlog, terwijl de Staatshoofden van alle landen beraadslagen om middelen te beramen die den oorlog onmogelijk maken, gaat onze Burgemeester den oorlog ophemelen aan het graf onzer gesneuvelden !
Al schooner en schooner !!!

ooo

Het « **Vrije Limburg** » van verleden Zaterdag schrijft dat deze huldebetooging ingericht werd « **dank aan het initiatief van het Schepencollege** », en nu komt een onzer socialistische schepenen verklaren, dat hij het « geenszins eens is met de redevoering van den Burgemeester ». Hoe rijmt men dat te saam ?
Dit feit bewijst, op onweerlegbare wijze, dat het waar is wat wij zoo dikwijls hebben geschreven, namelijk, dat de liberalen onder den pantoffel liggen der socialisten, dat zij niets kunnen ondernemen zonder hunne roode bondgenooten te raadplegen, en dat het deze laatsten zijn die feitelijk de wet stellen en meester zijn op het stadhuis. Onze Burgemeester had zich aan dezen regel meenen te onttrekken, en sprak eene redevoering uit die hij niet vooraf aan de socialisten ter goedkeuring had onderworpen. En, pardaf ! daar wordt hem vanwege zijnen socialistischen schepen een dakpan naar het hoofd geslingerd, die hem zal leeren in 't vervolg te dansen zooals de roode bazen fluiten !

ooo

Het liberaal « **Laatste Nieuws** » van Brussel komt zijne roode en blauwe vrienden van Tongeren ter hulp, om het gerucht tegen te spreken « als zouden zij 200 fr. gevraagd of ontvangen hebben om hunne medewerking te verleenen aan de rouwbetooging van 1 November ».
Dit is de zaken verkeerd voorstellen daar bovenstaande bewering door niemand werd uitgedrukt. Wij schreven en wij herhalen dat door ons rood-blauw schepencollege 200 fr. uit de stadskas werden beloofd aan het muziekkorps dat jaarlijks aan den optocht zou deelnemen.

ooo

De flater door ons schepencollege begaan heeft in onze stad groote opschudding bij alle rechtzinnige medeburgers teweeggebracht. Wij hebben hier voor ons verschillende brieven van oud-strijders en invalieden, die insgelijks lucht geven aan hunne verontwaardiging.
Ziehier een dezer brieven :
Heer Opsteller,
Met niet weinig verontwaardiging heb ik door uw blad vernomen dat ons schepencollege elk jaar 200 fr. wil toekennen, aan het muziekkorps dat deelneemt aan de jaarlijksche betooging, op 1 November ter eere onzer oorlogsslachtoffers ingericht.
Ik weet niet wat mijne oud-wapenbroeders zullen doen, maar wat mij betreft ik ga niet meer mee in een stoet, waar betaalde societeiten deel aan nemen.
Wij hebben aan het front alles veil gehad tot bevrijding van het Vaderland ; velen onzer hebben hunne gezondheid voor altijd geknakt en duizenden offerden hun leven op. Nooit hadden wij durven denken, dat na den oorlog onze Maatschappijen door klinkende munt moesten aangezet worden om hunne erkentelijkheid jegens ons en onze gesneuvelde makkers uit de drukken.
Het is ook eene beleediging voor onze Tongersche bevolking, die men jaarlijksch 200 fr. uit den zak wil kloppen, om eene betooging te bekostigen die uit dankbaarheid en Vaderlandsliefde moest ingericht worden, en niets zou mogen kosten zooals dat overal in Belgie gebeurt.
Aanvaard, enz.
Een Oud-Strijder.

ooo

Ziehier den beruchten brief door ons liberaal-socialist schepencollege aan de Koninklijke Harmonie der Concordia gestuurd, die het schandelijk aanbod bevatte dat met verontwaardiging door de katholieke Harmonie werd van de hand gewezen.
Al het geschrijf van « Vrije Limburg » en « Volkswil », kunnen het schepencollege niet wit wasschen van den flater die het begaan heeft, die tevens eene beleediging is voor al de oudstrijders :

Tongeren, den 19-10-1927.
Aan de Heer Voorzitter der Koninklijke Muziekmaatschappij « Concordia ».
WAARDE HEER VOORZITTER,
Het College van Burgemeester en Schepenen, vergaderd tot regeling van het huldebetoog in te richten op 1 November aanstaande, ter nagedachtenis onzer gesneuvelde slachtoffers van den Oorlog, heeft besloten dat voortaan elk jaar deze plechtigheid zal begeleid worden door een onzer drie muziekkorpsen onder 't spelen van treurmarschen en hoopt hiertoe op Uwe medewerking te mogen rekenen. De orde van deelneming dezer is vastgesteld als volgt :
In 1927, de K. Muziekmaatschappij «Casino».
In 1928, de K. Harmonie « Concordia ».
In 1929, de Harmonie «Strijd naar Vrijheid».
Eene vergoeding van twee honderd franken zal aan de deelnemende Harmonie toegestaan worden.
Gelieft ons te laten weten of gij genegen zijt in deze regeling Uwe bijtreding te geven en intusschen onze oprechte groeten te aanvaarden.
De Burgemeester en Schepenen,
Bij verordening,
De Secretaris.

ooo

Noch « Vrije Limburg » noch « Volkswil » maken het minste gewag of bovenstaanden brief ook aan de Harmonie van het Casino en aan die der socialisten werd gezonden. Meende ons schepencollege misschien, uit genegenheid, eene toelage aan de Koninklijke Harmonie der Concordia alleen toe te kennen en de andere Harmonien links te laten liggen ? In alle geval, ons roodblauw schepencollege is van eene kale reis thuis gekomen, door de verontwaardigde weigering onzer vrienden van het schandalig aanbod dat hun werd gedaan.

Stads- & Provincienieuws.

TONGEREN. — « **Witte Lelie** ». — Het « Zangersfeest », blijspel in 3 bedrijven dat zal opgevoerd worden in den schouwburg « Concordia » op zondag 20 November om 8 uren 's avonds stipt (enkele vertooning) belooft grandioos te zijn.
Met prijsbare naarstigheid wordt dit stuk sinds weken ingestudeerd en de menigvuldige liefhebbers van schoon en deftig tooneel mogen verzekerd zijn naar hartelust bediend te worden.
Nieuwe décors en prachtige lichteffekten zullen een buitengewoon glans aan « Het Zangersfeest » geven en tevens eens te meer bewijzen dat de « Witte Lelie » haar best zal doen om al de vertooningen tot in de kleinste bijzonderheden te verzorgen.
De hooggeschatte Symphonie der Concordia, onder de ievervolle en stoere leiding van den Heer Guillaume Ruiters zal met een gansch nieuw programma medehelpen tot het welgelukken van dit tweede winterfeest.
Ongetwijfeld zullen bewonderaar en vriend der « Witte Lelie » toekomende zondag met het grootste genoegen onze uitmuntende spelers komen aanwakkeren en toejuichen, want de laatste opvoeringen onzer tooneelafdeeling hebben genoegzaam bewezen dat zij de beste waardig is.
Familiekaarten met waardeerbare prijsvermindering zijn altoos te bekomen bij den schrijver der maatschappij of in het lokaal Concordia.

— **Schitterende uitslag voor het katholiek onderwijs.** — Verleden week bood de E.H. Kesters, leeraar aan het O.L.V. College onzer stad zijn laatste examen en zijn thesis aan voor het docoraat in de klassieke letteren. Voor het midden-jury van Brussel samengesteld uit professoren der vier universiteiten van het land, bekwam hij de groote onderscheiding. Moge de nieuwe doctor nog lange jaren zijn ambt uitoefenen tot meerderen bloei van ons vrij onderwijs.
— **Een Pool, die zijn kind doodde, te Tongeren aangehouden.** — Een Pool, met name Wladislas Stachon, verliet Amay (Frankrijk), in gezelschap van zijn 3 jarig zoontje. Hij kwam eenigen tijd later terug, maar zonder het kind. Aan de buren vertelde hij, dat automobilisten den kleinen hadden medegenomen.
Het Fransche gerecht stelde een onderzoek in, hield den Pool aan, maar moest hem weldra, bij gebrek aan bewijzen, in vrijheid laten.
Stachon ging te Carvin zijn vrouw opzoeken en verdween met haar spoorloos. De magistraten, die zulks vernamen, gelastten een nieuw onderzoek.
Het lijkje van het kind werd op een verlaten plaats teruggevonden in vergevorderden staat van ontbinding. Intusschen was Stachon naar Belgie gevlucht, waar hij te Tongeren bij de lurven werd gevat. De kerel zal worden uitgeleverd.

De schoonste Fruitboomen
de beste varieteiten zijn dit jaar in groot getal, verkrijgbaar in de boomkweekerijen van AMÉDÉE VROONEN te Tongeren.

— **Nieuwste zegelwetten.** — Woensdag 23 a.s. wordt er op verzoek van den Chr. Middenstandsbond, in het lokaal Grégoire, Putstraat, door M. De Bock, van Antwerpen, eene autoriteit in zake zegelrecht, eene zeer belangrijke les gegeven voor alle handeldrijvenden of nijveraars, die dan ook allen uitgenoodigd zijn.
De vergadering heeft plaats om 7½ u. stipt.
— **De zaak Essers.** — Donderdag verscheen voor de boetstraffelijke rechtbank van Tongeren Essers Jan-Jozef, autobestuurder, 22 jaar oud, en zijne echtgenoote Souverijns Alfonsine-Christine, dienstmeid, 21 jaar oud, beticht van talrijke diefstallen met braak en beklimming. De aanhouding dezer twee behendige schelmen bracht destijds eene groote opschudding teweeg in onze stad.
De volkstoeloop op het tribunaal was Donderdag zoo groot, dat bijzondere ordemaatregelen moesten genomen worden. 31 getuigen werden gehoord en de betichten bekenden de meeste feiten ten hunnen laste gelegd.
De heer Tits, procureur des Konings, vroeg eene strenge veroordeeling. M. Lysens, advokaat te Tongeren verdedigde de betichten.
Essers werd veroordeeld tot 3½ jaar, en zijne echtgenoote tot 1½ jaar gevangenisstraf.

Aan onze Lezers.

Verschillende lezers en lezeressen hebben ons hunne voldoening uitgedrukt wegens de schoone lichtdrukken die sinds een paar weken in ons blad verschijnen.
Dank aan eene overeenkomst die wij met eene belangrijke firma gesloten hebben, zullen in 't vervolg elke week deez lichtdrukken, die de eene of de andere actualiteit voorstellen, in den « **Postrijder** » opgenomen worden.
Deze overeenkomst, waardoor wij ons zekere offers moeten getroosten, hebben wij gedaan om ons blad zoo aantrekkelijk mogelijk te maken bij al onze getrouwe lezers.
Voeg daarbij een schoone en klare druk, goed leesbaar voor iedereen, welgepaste artikels, belangrijke en talrijke nieuwstijdingen, naar eenieders goesting, en men zal erkennen dat de « **Postrijder** » het oudste blad van Limburg, een der aantrekkelijkste bladen onzer provincie is. Verspreid en gelezen in al de standen der Maatschappij is het vooral goed geschikt voor het plaatsen van aankondigingen.
Zooals men ziet, laten wij niets onverlet om onze getrouwe lezers en lezeressen zoo aangenaam mogelijk te zijn. Op onze beurt vragen wij hun ons blad overal te verspreiden en bij vrienden en kennissen aan te bevelen.
Daarom,
LEEST EN VERSPREIDT
DE POSTRIJDER
die met Nieuwjaar zijn **74e jaargang** intreedt, en het oudste blad der provincie is.
Prijs per jaar : fr. **12.50.**

BALATUM
het ideaal vloertapijt voor de badkamers het eenigste dat aan de vocht weerstaat
Beterkoop dan de verf van den vloer
Verkrijgbaar bij alle ververs, stoffeerders en goede huizen van ameublement

Op de markt van verleden Donderdag waren te koop gesteld : Rundvee 339 ; kalveren 65 ; vette varkens 9 ; loopers 359 ; Baggen 1566 ; paarden 244

MARKTPRIJZEN :

Boter, den kilo	fr. 24.00 tot 25.00
Eieren de 26	fr. 35.00 tot 36.00
Konijnen	fr. 22 tot 26
Hennen, de koppel	fr. 25 tot 30
Kiekens »	fr. 16 tot 22
Duiven »	fr 10 tot 12
Tarwe de 100 kilos	fr. 160 tot 165
Rogge »	160 tot 165
Haver »	165 tot [illegible]
Gerst »	165 tot 170
Aardappelen	fr. 60.00 tot 70.00
Hooi de 1000 kilos	fr. 500.00 tot 575.00
Stroo »	» 325.00 » 350.00

Markt van Borgloon
Konijnen, het stuk 15 00 tot 30 00 fr. — Hennen de koppel 30 tot 35 fr. — Kiekens de koppel van 12 tot 18 fr.— Duiven van 9 tot 11 fr de koppel — Boter, de kilo 24,00 tot 25,00 fr. — Eieren, de 26, 34.00 tot 35 — fr. Aardappelen 0 tot 65. — Appeles 00 tot 00. — Peren 000.

— APOTHEEK — ZONDAGRUST. —
Zondag is alleen de Apotheek SWINKELS open, welke dien dag met den dienst gelast is.

VECHMAEL. — Onze kermis. — Onze kermis werd zondag en Maandag, volgens gewoonte op voorvaderlijke wijze deftig en in den gezelligen familiekring gevierd.
De plechtige zieledienst voor onze overledenen, die volgens oud gebruik, Maandag plaats had, werd om zoo te zeggen door al de inwoners bijgewoond. 't Is waarlijk een schoon gebruik, hier te Vechmael, dat de levenden hunne afgestorven ook laten deelnemen aan de kermisvreugde.
De inwoners hebben de danstent, die als moderne nieuwigheid onze kermis wilde storen, eenvoudig links laten liggen. In eer en deugd hebben zij kermis gevierd en zich dapper vermaakt, en geen naberouw over wangedrag komt de voldoening wegnemen, die het feestvieren hen bezorgd heeft.
— **Overlijden.** — Wij vernomen het afsterven van Mej. Maria Bramayer, geboren te Vechmael den 8 September 1874, en er godvruchtig overleden den 15 November 1927, voorzien van de Genademiddelen onzer Moeder de H. Kerk.
De overledene was eene voorbeeldige christene. Verrijkt met schoone deugden en goede werken, verlaat zij dit tranendal om van God de belooning te ontvangen voor al het goede dat zij op aarde verricht heeft.
Hare nagedachtenis zal in zegening blijven.
De plechtige lijkdienst heeft heden zaterdag plaats.

BORGLOON. — **Sterfgeval.** — Wij vernemen het afsterven van Dame Anne-Barbe-Françoise-Pauline Vossius, echtgenoote van M. Henri Dumont, overleden den 15 November 1927, versterkt door de laatste H.H. Sakramenten.
De overledene was geboren te Heers den 2 April 1863. Zij was eene oppassende echtgenoote en eene voorbeeldige huismoeder. Door eenieder geacht en bemind, wordt zij thans beweend door allen die haar kenden.
De plechtige lijkdienst heeft heden zaterdg plaats, in de parochiale kerk te Borgloon.

RUKKELINGEN o/Jeker. — **Sterfgeval.** — Men meldt ons het afsterven van M. François Collée, weduwenaar van Dame Barbe Stas, geboren te Rukkelingen o/Jeker den 14 Augustus 1854 en er godvruchtig overleden den 14 November 1927, voorzien van de laatste HH. Sakramenten.
De betreurde overledene was een der meest geachte inwoners der Jekervallei, waar hij door groot en klein bemind was om zijne eenvoudigheid en zijn minzame omgang met iedereen. Met een gulden hart begaafd en steeds gereed om dienst te bewijzen, telde hij niets dan vrienden. Zijn afsterven is een gevoelig verlies voor de behoeftigen, die zich nooit tevergeefs tot hem wendden, en voor wien hij steeds een milde weldoener was. Hij beminde zijne geboortestreek, en in gansch de Jekervallei werd zijn afsterven met innige deelneming vernomen.
Tot belooning der diensten aan de nijverheid bewezen, was de overledene vereerd met het Kruis van Ridder in de Leopoldsorde.
Een ontzagijke menigte, van overal toegestroomd, woonde gisteren Vrijdag, de plechtige lijkdienst bij, om eene laatste hulde te brengen aan de nagedachtenis van dezen verdienstelijken burger.
Aan de achtbare familien, door dit afsterven in rouw gedompeld, bieden wij de uitdrukking onzer oprechte deelneming aan.

VLIJTINGEN. — Een landbouwer die in 't beneden veld alhier, gehucht Laeffelt, een beetenkuil groef, kwam terecht op een hoop dikke ijzerbrokken. Hij werkte dieper den

MENGELWERK van « DE POSTRIJDER ».

— 26 —

HET KASTEEL DER AFGRONDEN.

— Groote dingen ! denkt gij waarlijk de middelmaat der verstandelijk ontwikkelde wezens te overschrijden en het genie te bereiken ? Bloos niet, Léa en duid mij niet ten kwade wat ik meen u te moeten zeggen. Ik ken u vele talenten toe, maar juist hun aantal, doet mij vreezen dat het een het ander schaden zal. Gij zoudt op den duur niet tegelijk schilder, dichter en beeldhouwer kunnen wezen ; gij zult moeten kiezen indien gij in deze drie takken der kunst niet zwak blijven wilt. Ha ! arme lieve kind ! ik zag u met mij opgroeien, wij zijn van denzelfden leeftijd en nog schijnt het mij dat ik recht heb u raad te geven. Dit spruit ongetwijfeld daaruit voort, dat ik mijne blikken hooger richtend, niet begrijp waarom men zooveel werk maakt van het aanzien dezer wereld. Voorts is de rol die gij spelen zult geenszins die van de vrouw: God schiep ons om groote, ernstige plichten te vervullen...
— Ik weet vooraf wat gij er bijvoegen wilt, hernam Léa, een man, kinderen...
— Dat zal ik niet zeggen, antwoordde Paule, het hoofd schuddend. Zeker voor het meerendeel der vrouwen is de gewone weg die waarvan gij spreekt : een man kiezen en kinderen van God ontvangen, die ze tot brave meisjes en knappe jongelingen vormen. Maar er zijn er nog wie de Heer niet toelaat aardsche verbintenissen te sluiten en die van het ongeluk dat zij beginnen na te denken, zich als de bruiden van Christus beschouwen.
— Dat zijn de leelijke meisjes ! riep Léa lachend.
Paule richtte zich in haar volle lengte op en sprak :
— Bezie mij, Léa, bezie mij; ik ben schoon niet waar ?
Op een andere wijze dan ik, maar zeer schoon !
— Welnu, Léa ik zal religieuse worden.
— Gij ! riep de zuster van Tiburce.
— Ik, antwoordde juffrouw de Montgrand.
Léa zuchtte diep en fluisterde :
— Ik begrijp wel...
— Waarom ik in het klooster zal gaan ?
— Ja.
— En wat denkt gij ?
— Uwe familie is geruineerd, waarde Paule...
— Meent gij dan dat ik de beloften zal afleggen omdat ik arm ben ?
Gij voert een grooten naam, uw vader kan u geen bruidschat meer bezorgen. Het plichtbesef zal u beletten u ooit te vernederen en gij zult een zwarten sluier over uw hoofd werpen en een zware traliedeur tusschen de wereld en u laten dicht vallen.
— Ha, Léa ! Léa ! Wat begrijpt gij mij slecht ! Hoezeer ook van bezittingen beroofd, zou ik toch altijd kunnen leven ; met mijn naam, mijn betrekkingen en mijn schoonheid zou ik gemakkelijk een edelman vinden, bereid om mij de eer te bewijzen zijn haard met hem deelen. Neen, Léa ; neen, dat is het niet. Ik zal religieuse worden doordien het klooster mij het ideaal van 't menschelijk leven toeschijnt ; doordien mijn liefde ademend hart wel weet dat geen enkel schepsel, hoe edel dan ook, de gave van geheel mijn wezen waardig zal zijn. Ik wil religieuse worden om mij te begeven van de stilte in wier boezem God met mij en ik met God spreken zal. Kortom ik zal het kloosterleven kiezen omdat de deur der cellen op den hemel uitgeeft en ik in den hemel eene plaats veroveren wil.
Een soort verdooving kenmerkte Léa's gelaat, middellerwijl Paule tot haar sprak. De dochter van Jean Danglès gevoelde den indruk der godsdienstige ideeen niet genoeg om de roeping van hare vriendin te begrijpen. Léa werd te zeer tot de goederen der aarde aangetrokken om Paule's heilig verlangen naar de verloochening te beseffen. Niet wetend op welke wijze een besluit te bestrijden, dat haar een dwaasheid scheen, vroeg ze :
— Wat zegt mevrouw de Montgrand van uw voornemen ?
— Ik heb haar daarover niet gesproken. Hadt gij mij uw droomen over toekomst en eerzucht niet toevertrouwd, dan zou ik ongetwijfeld hebben gezwegen. Ik moest de zaak nog eenigen tijd geheim houden, niet uit vrees van tegenkanting van wege mijne moeder, zij is christelijk om niet met mij in te stemmen, dat ik mij aan God wijden wil, maar ik moet zekere plichten hebben vervuld, alvorens mij met mijn geluk bezig te houden. Belooft gij mij het geheim ?
— Ik zweer het u.
— Dank u, zei Paule.
Op dat oogenblik werd er zachtjes op de deur geklopt.
Juffrouw de Montgrand stond op en opende glimlachend.
Het was een schoone jonge man van vijf-en-twintig jaar, met krijgshaftig en waardig voorkomen, fijnen glimlach en helderen blik evenals die van zijne zuster.
Het was lang geleden dat Léa en Tancrède elkander nog hadden ontmoet ; en de verdwenen tijdruimte was voldoende geweest om de dochter van Jean Danglès schier onweerstaanbaar verleidelijke hoedanigheden te schenken, en Tancrède, wiens spelen zij gedeeld had, tot een man te maken.
Léa's snelle blik omvatte den ondergraaf; vervolgens bracht zij het gesprek op de vervlogen jaren en de innige vriendschap der kindsheid.
Bij gebreke aan een gevoelig hart bezat Léa eene natuurlijke welsprekendheid. De klank harer stem was doordringend en harmonieus en haar schoone gelaat weerkaatste als een trouwe spiegel de gedachten van hare ziel en de fantasien door hare verbeelding opgewekt. Zij kon zich bij afwisseling minzaam en eenvoudig, stout en dwepend voordoen. Zij vertoonde zich onder velerlei verschillende vormen evenals een pauw, die op zijn ontplooiden staart in den vorm van een rad, de kleuren van den regenboog laat schitteren. Zij wenschte als lieftallig door te gaan en Tancrède herinnering de kleine in het park spelende gezellin door een schrander en schoon jong meisje te vervangen.
Daarin slaagde zij, want niet zelden luisterde de ondergraaf naar haar met een kwalijk verborgen bewondering.
Léa begreep ongetwijfeld dat zij zich verwijderen en die jongen man onder den bekoorlijken indruk van haren geest laten moest, want ze stond op, reikte hem de hand, omhelsde Paule en ging heen.
Nauwelijks had zij hare vriendin verlaten, of de uitdrukking van haar gelaat veranderde geheel. Het was als beraamde zij een groot ontwerp, welks uitvoering haar moeilijk scheen. Trouwens, zij schudde moedeloos het hoofd, plotseling echter hief ze het fier omhoog gelijk iemand die een strijd [illegible], en trad als overwinnares hare woning binnen.
— Wat is er ? vroeg haar Tiburce.
— Later zult ge het weten.
— Waar komt ge vandaan ?
— Ik heb Paule gesproken.
— Wat vertelt zij u ?
— Dat zij in een klooster gaat.
— Zij heeft gelijk.
— Hoe, Tiburce, keurt gij dat goed.
— Ik geloof het wel.
— Wat zoudt ge dan zeggen als ik sprak van haar voorbeeld te volgen.
— Geen kinderachtigheden, Léa.
— Gij acht me dus niet in staat...
Van versterving en gebed te leven, op een stroozak te slapen en heel het jaar te vasten, de armen meer te minnen dan u zelf en den gekruisigden Verlosser onophoudelijk voor uw geest te zien ? Neen, Léa, ik geloof niet dat gij ooit zulk een levensstaat kiezen zult. Paule de Montgrand is een engel...
— Zijt gij sterk genoeg om mij te zeggen wat ik ben ?
— Wij behooren beiden, Léa, antwoordde Tiburce op somberen toon, tot 't ras van hen die strijden en vervoeren, zonder zich af te vragen, na succes te hebben behaald, welke de eerste ladder was naar dat succes. Wij ontmoeten moeilijkheden, stormen en hinderpalen ; wij zouden een fout, misschien een misdaad bedrijven om tot dat doel van ons streven te geraken. Gij ziet dus wel dat wij niet waardig zijn engelen als Paule de Montgrand te beoordeelen, en dat zij ons veel eer bewijzen zou met ons toe te staan den boord van haar kleed te kussen.
Tiburce sprak die woorden met schorre stem, welke Léa deed beven.
Nooit zag zij op haar broeders gelaat zulk een sombere uitdrukking ; en gewis zou deze haar hebben verrast en zelfs verschrikt, indien de gedachte aan ondergraaf de Montgrand Tiburce's beeld niet verdreven had.

X.
Bij Léa.

Twee onvoorzichtige stoute beursspeculatien, die met een ongehoopten uitslag werden bekroond, waren voldoende om Tiburce Danglès in de rij der ervaren bankiers te rangschikken.
Zijn geest, zijn bevallig voorkomen en betrekkingen aan de welwillende begunstigingen van de familie de Montgrand verschuldigd, verzekerden hem spoedig eene plaats in de finantieele wereld, waar men de minste strengheid en het minste wantrouwen aantreft.
Waar zou het heen met de geldmannen, indien zij het waarom en daarom van een massa zaken moesten zoeken ?
Tiburce's rijkdom, de goede smaak waarvan hij bij zijne vestiging blijken gaf, de schoonheid en lieftallige manieren van zijne zuster, die met waardigheid en zonder gemaaktheid ontving, kortom alles droeg bij om het eerste optreden van den jongen kapitalist te begunstigen.
Een enkel wezen bleef koud voor Tiburce's opgang ; dat was Jean Danglès.
Braaf in den waren zin van 't woord, streng van zeden, zuinig door noodzakelijkheid en met de waarde van het geld vertrouwd, wilde de gewezen rentmeester nooit door zijn tegenwoordigheid goedkeuren wat niet met zijn geweten strookte. Volgens hem handelde Tiburce met zijn huwelijksgift en die van zijne zuster te wagen, als een onvoorzichtige en slechte broeder ; en doordien zij Tiburce boven hem verkoos, vervulde Léa zijn hart met eene droefheid, waarvan hij nooit genezen zou.

(Wordt vervolgd).

Bijvoegsel aan de Postrijder
VAN 19 NOVEMBER 1927.

Limburgsche Volkskunde

KERMISGEBRUIKEN
(Vervolg).

Te MECHELEN a/M. gelast de oude schutterij St-Monulphus en Godulphus zich elk jaar, op den Donderdag der Oktober kermis, in den valavond, aan Malbrough een eervolle begrafenis te bezorgen.
Malbrough, een daartoe opzettelijk opgemaakte strooien pop, van een reusachtige gestalte — het volk houdt van iets kolossaal's — wordt met getoet en gehuil van herberg tot herberg gedragen. Vroeger werd hij aan de brug der Willemsvaart verdronken, thans wordt hij aan den Jodenheuvel (het oud Jodenkerkhof) verbrand.
— Te NEERGLABBEEK heeft de Malbroughviering plaats, 's Donderdags der groote kermis, die den 1e Zondag na Sint-Hubertus valt. Een strooman wordt gekleed en de jongelingen gaan er vroolijk mee aan den zwier. Op 't laatst wordt hij veroordeeld en doodgeschoten. 't Plaatselijk liedje luidt :
« Malbrough is kapot,
Wij schieten hem in zijn vot,
Wij zullen hem begraven,
Te LOUWEL in de zavel ».
Malbrough begraven, is de kermis uit.
— Te KESSENICH, wordt de ongelukkige in de Witbeek verdronken en door de schutterij beschoten als hij reeds in 't water ligt. Als mitgift voor de eeuwigheid steekt men hem een stuk beschimmelde kermisvlaai op zak.
— Te STOCKHEIM, wordt Malbrough veroordeeld om opgehangen te worden.
Groot en klein zingt zijn lijkzang :
« Malbrough, Malbrough,
Malbrough is kapot,
Es er in de kelder zit,
Vret er alles op ! ».
— Den 28 Juni 1924, meldde « Maas en Kempenbode » : « DILSEN : Aanstaanden Zondag, nakermissluiting. De fanfare Sint-Martinus biedt de bevolking een wandelconcert aan in den namiddag en de schutterijen zullen den beruchten Malbrough moeten vonnissen, welke verleden Woensdag op heeterdaad betrapt werd, toen hij bij Stieneke bezig was de schimmel van de vlaai te slokken. Dus mannen, om 5 u. allen op post !... »
— Te EELEN, wordt Malbrough per kar afgehaald en buiten het dorp geoordeeld en doodgeschoten. De knoken waarmee hij geheel is opgevuld, worden 's anderen daags door de voddevrouwen van Maeseyck weggehaald.
— Den laatsten kermisdag haalt men te GELLICK stroo en mutsaarden bijeen en 's avonds legt men er een groot vuur mêe aan. Men jubbelt en danst er rond, wijl vonkelende toortsen worden in de ronde gezwaaid.
— 's Maandags van de nakermis, haalde men, 20 jaar geleden, te BERG, stroo bijeen om een vreugdevuur aan te leggen. Dit noemde men « Jan Krediet verbranden ». 't Zelfde geldt voor GROOTE-SPAUWEN. (zie (1).
— Voorheen werd Jan Krediet ook te VLIERMAEL geoordeeld en met koddig rouwvertoon begraven.

(1) Zie « Limburg », VI, 268.

ooo

Het guitig « Figaroliedje » is ook te St-Truiden bekend. « Toen ik een kleine jongen was, » vertelde ons de heer J. Koninckx, bestond hier insgelijks het stooten in den paardjesmolen of op zijn Sint-Truidersch gezegd « 't piadespel ». Als de molen goed in den gang was, mochten de stooters op 't « plancher » zitten, waarop de paardjes en koetskens waren bevestigd. Men ging stooten bij Liebeir en daarna bij den « Zwingel ».
Wat later is gekomen « Spruyt met zijn schuit ». De man heeft nog en zit nu 's Zaterdags met kasterollen op de markt.
Het trekken van den partie bestond ook te St-Truiden en meest alle barakken van Tongeren hebben hier ook bestaan. Ze werden aan de statie afgehaald door de straatjongens, die het opzetten op de markt nieuwsgierig en met groote belangstelling gade slogen. Ze haalden daarbij nog al eens perten uit, zoodat de barakmannen ze moesten bekijven en wegjagen of bij gelegenheid een rammeling geven.
Om te beduiden dat men een slechte sigaar, een stinkstok rookt, zegt men te St-Truiden : « 't Is een van de wis ». Op Sint-Jeuris kermis (Terbiest) werd vroeger veel gespeeld met de wis. Op een stop werden centen geplaatst en 't al diende met een lange wis omver gestooten. De centen die buiten den ring vielen waren gewonnen. De gelukkige winner kreeg een sigaar, die niet van prima kwaliteit was natuurlijk, om niet te zeggen een doorslechte. 't Was een van de wis ! ...

ooo

Er zijn twee dagen in 't jaar waarop, sinds onheuglijke tijden, geheel de Kempen naar HASSELT trekken. Het zijn vastenavond-Dinsdag en Dinsdag der groote kermis. Waartoe ? Ik heb mij er dikwijls naar bevraagd, maar niemand weet het. En toch blijft de bevolking wonderlijk trouw aan dat oud en plechtig gebruik. Ik zeg plechtig, omdat inderdaad de Kempenaren die op die dagen door onze straten rondgaan, een ritus lijken te vervullen. Zij zijn ernstig en ingetogen, gelijk trouwens naar gewoonte wanneer zij, op zijn zondags aangedaan, in de stad komen, en schijnen zich volstrekt niet te vermaken ! Toch ziet men hen hier ieder jaar, als trekvogels, terugkomen.

(Verboden nadruk). JULES FRERE.

GEMENGDE BERICHTEN.

De verloving van prinses Marie-José met den Italiaanschen kroonprins.
FEESTDAAGS OFFICIEEL.—Het nieuws der verloving van den kroonprins van Italie met prinses Marie-José van Belgie schijnt eerstdaags officieel te zullen zijn.
De prins en de jonge prinses bevinden zich thans te San Rossore.
Het huwelijk zou te Rome plaats hebben met den grootsten luister. De burgerlijke ceremonie zou in het Quirinaal en de zegening in de kerk van St-Maria-der-Engelen, waar de koning van Italie in het huwelijk trad, voltrokken worden.
Verschillende vorsten, waaronder de koning van Engeland, de koning van Spanje, de koning van Zweden, zouden het huwelijk bijwonen.
Wat de verloving van prinses Giovanni betreft, deze zal verdaagd worden, daar de prinses nog te jong is.
Wij zullen er bij voegen dat op het paleis te Brussel het nieuws van de verloving van prinses Marie-José noch bevestigd, noch gelogenstraft werd ; men verklaarde van niets te weten.
Het is echter een feit dat, bij het huwelijk van prinses Anne de France met den hertog van Apulien, te Napels, kroonprins Umberto de jonge prinses van Belgie opleidde.
En het is te veronderstellen dat, na al wat er al over dit mogelijk huwelijk geschreven is, men de prinses van den prins zou verwijderd hebben, als er dan toch niets van al die geruchten waar was.

De mijnramp in 't Luiksche.
Vrijdag avond gebeurde in de koolmijn te Ougrée-Marihay, bij Luik, een smartelijk ongeluk.
De eerste ophaaltrein was aangekomen met eene kooi, waarin zich 24 mijnwerkers bevonden, toen de man die den dienst van den ophaalbak had, bemerkte dat de remmen niet werkten. Op hetzelfde oogenblik ging de kooi de klammen voorbij, welke haar moeten tegenhouden en sloeg om, de ongelukkige mijnwerkers tegen de wanden van den schacht werpend.
Oogenblikkelijk snelde men de inzittenden ter hulp, trachtend hen uit hun hachelijken toestand te redden.
Vier hunner hadden reeds opgehouden te leven, negentien anderen droegen min of meer erge verwondingen, terwijl een der ongelukkigen niet kon teruggevonden worden.
Men vreest dat hij naar beneden gestort is, en zijne verminkte overblijfselen op den grond der mijn zal vinden. Een ploeg redders ging aan het werk om den ongelukkige terug te vinden.
Hoe het ongeluk gebeurde. — Toen de ophaalkooi met drie verdiepen, met mannen gevuld was, werd het teeken tot ophalen gegeven.
Men weet dat de machien voorzien is van meerdere hefboomen : een die de beweging geeft, een voor grootere snelheid te geven en een om den gang te stoppen.
Wanneer het eerste compartiment met het platform gelijk was, zou de machinist een verkeerden hefboom hebben doen werken ; de kooi deed een sprong in de hoogte en botste zich te pletter tegen de klompen, wat het breken der kabels voor gevolg moest hebben.
Dan zou een vreeselijken val volgen, met den dood van al wat in de kooi zat.
De hulpmachinist Coppée zag het gevaar ; hij sprong naar de hefboomen en sloot de remmen. De kooi stopte met een vreeselijken schok.
« Hulp ! hulp ! » klonk het nu ; en de machinist, de gevolgen ziende waarvan hij de onvrijwillige oorzaak was, kreeg een zenuwaanval en moest naar het gasthuis worden gebracht, waar hij eerst Zaterdag kon ondervraagd worden.
Zoodra de mannen uit de kooi verlost waren, werd de kooi in orde gebracht, en dadelijk daalde een ingenieur met toezichters naar beneden.
Een lijk werd gevonden, maar het was onkennelijk.

Vreeselijke ontploffing.
40 DOODEN — 500 GEKWETSTEN. — Bij een ontploffing van een gasreservoir te Pittsburg (Amerika) dat 5 millioen kubiek voet gas bevatte, zijn 40 personen gedood en 500 gewond.

ooo

De ontploffing van den gashouder had 's morgens om 10 uur plaats en de gevolgen zijn juist daarom zoo ernstig, omdat de gasfabriek in het nijverheidscentrum der stad gelegen is. Ooggetuigen verhalen, dat het was alsof de stad door een ontzettende aardbeving werd getroffen.
Eerst was er een verblindende lichtstraal, onmiddellijk gevolgd door een helsch lawaai, veroorzaakt door het instorten van verschillende fabrieksgebouwen.
De menschen, die zich in de fabrieken bevonden, welke nabij den gashouder gelegen waren, renden in paniekstemming naar buiten ten einde zich in veiligheid te brengen, maar toen zij buiten waren gekomen, stonden zij als het ware voor een muur van vlammen, die tot den hemel schenen te reiken en zij werden weer teruggedreven in de gebouwen, waarvan nog steeds brokstukken naar beneden stortten.
Een commandant van de brandweer zag den gashouder in de lucht vliegen, toen hij zich op anderhalven kilometer van de plaats des onheils bevond. En hij vertelde aan een persvertegenwoordiger : De groote stalen tank rees een vijftig meter de lucht in. Het was of er een reusachtige ballon werd opgelaten. Ik zag, hoe de gashouder nog een oogenblik intact bleef, toen spatte hij uiteen alsof het een lichtkogel bij een vuurwerk was.
Met een vreeselijk lawaai vielen de stukken weer terug op de aarde, maar overal verspreid sommige brokken ijzer werden op een kilometer afstand teruggevonden.
De meeste menschenlevens zijn te betreuren in de belendende gebouwen, waarvan de daken instorten ende muren werden weggeslagen. Na 2 uur harden arbeid had men 16 lijken kunnen bergen, maar de reddingswerkzaamheden worden zeer bemoeilijkt, omdat nog steeds het gevaar bestaat voor verdere instortingen van muren. Van de meer dan 500 gewonden zijn velen zoo ernstig gewond, dat men voor hun leven vreest.
In een fabrieksgebouw, waar 50 arbeiders werkten, werden allen gewond.
Volgens nog niet bevestigde berichten waren arbeiders met herstellingswerken aan de tank bezig, waarbij zij een brandende toorts zouden hebben gebruikt.
Tot nu toe wordt van 40 dooden gesproken.

Nietigheid van testament.
In 1926 overleed te Luik, zekere W., die per testament als algemeene erfgenaam aanstelde vrouw L., met wien hij samenwoonde. De broeders en susters van de aflijvige, wettelijke erfgenamen, daagden de echtgenoote L. voor de rechtbank en voerden als rechtseisch aan : nietigheid van testament.
Het thans gewezen vonnis wijst uit dat de echtgenoote L. de bijzit was van sieur W., den erflater, dat deze in goede betrekkingen stond tot zijn broeders en zusters. De vrijgevingsdaden aan bijzitten zijn nietig verklaarbaar indien het is bewezen dat zij als oorzaak hebben het bestaan, de handhaving of de belooning van ongeoorloofde en a fotiori, zooals hier, van overspelige betrekkingen
De inwoning van de bijzit, de vriendschap van den aflijvige voor zijn familie, bewijzen dat de erflater voor oorzaak had het onderhouden van overspelige betrekkingen. Diensvolgens wordt het testament van W. nietig en zonder uitwerksel verklaard.

Gruwelijke kindermoord te Westkerke.
Deze kleine gemeente, gelegen op de groote baan van Brugge naar Oostende, namelijk tusschen Jabbeke en Ghistel, werd in opschudding gebracht door een gruwelijken kindermoord, bedreven met eene zeldzame wreedheid.
Alhier woont zekere Henri Warmoes met eene bijzit. Uit die betrekkingen was een kind geboren, een jongentje dat nu 20 maanden oud was. In den laatsten tijd werden moeder en kind verwaarloosd. Warmoes weigerde nog langer geld te geven voor het huishouden, zoodat de ellende en de nood met den dag grooter werden.
Ten einde raad en in een oogenblik van opgewondenheid ging de vrouw met haar kind, Warmoes opzoeken in het dorp. Zij vond hem in eene herberg, slingerde hem bittere verwijten naar het hoofd en vertrok, het kind bij zijn vader achterlatend en uitroepende : « Gij kunt nu zelf voor uw kind zorgen ! »
Met het jongentje aan zijne hand verliet Warmoes de herberg en begaf zich naar de naburige vaart van Plasschendael. Daar gekomen, heeft de ellendeling het onschuldig schaapje koelbloedig verdronken door het, langs den over, onder water te dompelen tot het dood was.
Die ijzingwekkende misdaad is spoedig aan het licht gekomen. De laffe moordenaar en ontaarde vader werd aangehouden en legde bekentenissen af, zonder eenig teeken van spijt of berouw te toonen. Hij beweerde gehandeld te hebben uit wraak. Hij is in de gevangenis te Brugge opgesloten.

Een rechterlijke dwaling. — NA ACHTTIEN JAAR GEVANGENIS IN VRIJHEID GESTELD. — In December 1908 werd in Glasgow een 82 jarige ongetrouwde vrouw juffrouw Gilchirst, vermoord. Zij had een liefhebberij om kostbare steenen te vergaren en een verzameling ter waarde van 3000 pond (een half millioen frank) aangelegd. De misdaad werd gepleegd in de tien minuten waarin haar dienstbode weg was, om een krant te koopen. Toen zij thuis kwam, liep langs haar en een huurman, die verdacht gestommel had gehoord, een man heen, dien zij beschouwde als iemand die in het huis op bezoek was geweest.
Zekere Oscar Slater, die in verdachte omstandigheden een diamanten broche trachtte te verpanden, werd aangehouden en later door het meisje en den huurman herkend als de vreemde bezoeker.
Slater zat levenslang, maar wordt na meer dan achttien jaar van zijn straf uitgezeten te hebben, thans op last van den minister van Schotland in vrijheid gesteld. Er was van vele zijden voor zijn vrijlating gewerkt, omdat men meende dat zijn veroordeeling op een rechterlijke dwaling berustte.
De rechterlijke behandeling der zaak door den advokaat-generaal moet indertijd partijdig zijn geweest en Slater werd dan ook slechts met negen ten zes stemmen door den jury schuldig verklaard. De doodstraf werd daarop ook veranderd in levenslange gevangenisstraf, wat praktisch gelijk staat met 15 of 16 jaar, terwijl Slater pas na 18 jaar wordt vrijgelaten, doordat eenige bladen een ernstigen veldtocht zijn begonnen. De bladen dringen aan op een openbare en grondige nieuwe behandeling der zaak. Oscar Slater schijnt nog niet in kennis te zijn gesteld van zijn aanstaande vrijlating. Er moeten nog eenige formaliteiten worden verricht.

Naar het einde der staking in de meubelnijverheid te Mechelen.
Men schijnt na eene staking van acht weken, het einde van het conflict nabij.
Zaterdag om 2 ure namiddag inderdaad werd op het stadhuis te Mechelen eene bijeenkomst gehouden met den heer Wauters, minister van nijverheid en arbeid, vergezeld van hooge ambtenaars van zijn departement en de afgevaardigden der drie werkliedensyndicaten en die der meestermeubelmakers.
De heer minister ondervroeg de vertegenwoordigers der beide partijen en aanhoorde elk in zijne argumenten en verdedigingsmiddelen.
Na lange besprekingen luidde het besluit, dat de meubelmakers-stakers Dinsdag 15 November terug aan den arbeid zouden gaan zonder voorafgaandelijke loonsvermeerdering, en dat de heer minister, na verder onderzoek van de toestanden, het bedrag van de loonsverhooging der werklieden zou bepalen, die de beide partijen bevredigen zou.
Wat er ook verder gebeuren zal, de voorafgaandelijke werkherneming van de stakers schijnt eene gevoelige neerlaag te zijn voor de syndicaten, die de werklieden tot de staking aangedreven hebben zonder al de middelen van overeenkomst met de bazen te hebben willen afwachten.
Buiten de 15 centiemen verhooging die aan de werklieden door het index-cijfer in alle geval toekomen, valt af te wachten hoeveel het voorstel van den heer minister nog zal bedragen : het vroeger gedane voorstel van den heer burgemeester om 15 t 10 centiemen te geven werd met 900 stemmen tegen 35 verworpen.
Men kan zich in verder geval verheugen dat er einde komt aan deze ongelukkige werkstaking.

Klompenmakersbedrijf. — In Nederland wordt bitter geklaagd over het verval van het inlandsch blokmakersbedrijf. De mannen van 't vak beweren dat de uitvoer van Hollandsche klompen met 60% gedaald en de invoer van Belgische holleblokken met 40% gestegen is.
De Hollandsche vaklieden houden staande dat zij niet concurreeren kunnen tegen het Belgische fabrikaat : de kostprijs in Belgie is 17 cent, in Holland 52 cent.
Ruim 2000 Holandsche blokmakers hebben reeds het bedrijf vaarwel gezegd ; 7000 anderen worstelen tegen den dood.
Het Hollandsch comiteit van actie dringt dan aan op bescherming der Nederlandsche nijverheid ; stopzetting of beperking van den invoer van vreemde klompen.

De veranderingswerken geeindigd zijnde, zijn de Magazijnen van den
PONT DES ARCHES
Leopoldstraat, 48, LUIK
heropend en verkoopen zij, zooals in 't verleden alles wat de kleeding aangaat van Heeren, Damen en Kinderen, aan prijzen beneden alle concurrentie.
Niets dan versche koopwaren van 1e hoedanigheid.
N.B. — De wet op de Zondagrust ons niet toelatende 's Zondags te openen verzoeken wij onze achtbare klienteel enkel hare aankoopen in de week te doen.

De slimme boer. — In sommige Zwitsersche kantons worden door de overheid koeien van een bepaald ras aangekocht, om den veestapel van het kanton op peil te houden. De ambtenaren die op het koopen van koeien worden uitgezonden, zijn aan bepaalde prijzen gehouden.
Zoo kwamen bij een boer in Wallis twee koopers, die een van zijn koeien wilden hebben. Zij boden er 1200 fr. voor, doch de eigenaar vroeg 1250 fr. Na lang over en weer bieden, was de boer ten slotte bereid het dier voor de geboden som af te staan, op voorwaarde echter dat ieder van zijn kinderen 5 fr. ten geschenke kreeg. De koopers plezier hebbend in die voorwaarde, dachten er niet aan te vragen hoeveel telgen de boer had en stemden toe. Zij keken echter leelijk op toen de verkooper zijn kroost deed voorkomen en zij tot de ontdekking kwamen dat hij zoo maar vijftien kinderen had.

De oorsprong der brievenbus.
Vriend lezer, wanneer ge uw briefwisseling in de brievenbus werpt, hebt ge u nooit afgevraagd hoe die bus ontstaan mocht zijn ? Ongetwijfeld ja : welnu, we zullen hier haar herkomst uitleggen.
In het begin diende dit voorwerp van algemeen nut als onderzoekingswerktuig. De Republiek van Florence had in de XVIe eeuw op verschillende plaatsen houten bussen doen plaatsen, waarin de naamlooze aanklachten en onthullingen geworpen werden. Deze bussen droegen den naam van « tamburi ». De leden van het gouvernement bezaten er de sleutel van en van tijd tot tijd werden ze geledigd, om de aanklachten te onderzoeken. Het kwam zoover dat het gebruik der « tamburi » de burgers van Florence schier van hun vrijheid beroofde en ze veroorzaakten zulke afkeuring, dat men er moest aan verzaken.
De « tamburi » verdwenen tot het oogenblik dat ze terugkwamen om tot een eerlijk doeleinde te dienen, waarvoor ze heden nog gebruikt worden.

SPORTNIEUWS

BIJ CERCLE.
Matchen van heden.
Om 9.30 u.
IVe Afd. CERCLE — EXCELSIOR.
Om 11 u.
IIe Afd. CERCLE A — CERCLE B.
Om 2 uren :
Reserven STANDARD (Luik) — CERCLE.
Verleden en... heden.
TOF SPORT !
Als ge supporter zijt van Cercle, en vergeet naar de match der eerste ploeg te gaan zien, dan mag men u toch zeker wel een kruisje aanzetten. 't Is zoo'n supporter die me dan vandaag visiet bracht en... 'ne nieuwe samenstelling voor een nieuwe Cercleploeg ! Ik heb de man gezegd dat de « ouw » nog niet versleten is en hem den raad gegeven minder te babbelen en meer na te denken. Al degenen die de match van zondag laatst bijwoonden mochten bestatigen dat de zwart-groenen een match leverden die onder elk opzicht bevredigend mag genoemd worden. De aanvallen, zoowel als de verdediging waren verzorgd. Sus, die dees week op vacantie is, deed goed van de selectiemannen wat crediet geven. Een zaak viel op : Vossen Jean, ideale voorspeler, bevestigt zijne hoedanigheden als verdedigingsspeler. 't Is de klas die spreekt. Nog eene zaak die opviel en... goed uitviel : Jef van Vossen was er ook een beetje bij ! Hij leverde een goede match en voederde zijn vleugel extra. (Wie had dat durven denken van Jefke — niet dat we hem onderschat hadden hoor !)
Rik Theunissen op zijn nieuwe plaats, was er nog niet goed thuis, doch binnen afzienbare tijd zult ge er van hooren... wacht maarrrr !
Jef Souvereyns was nog steeds de Jef van over acht dagen, zijn match was echter een tipke beter. Volhouden Jef, en oefenen, veel oefenen !
Thijske op de center-half plaats deed prachtig werk, en mag er zijn. 't Is 'ne goeie. De anderen op hun respectievelijke plaats speelden goed, het heilig vuur is er in, het betrouwen ook, want in de Tongersche kist staat de waardige opvolger van onze « Witte ». Met gerust gemoed mogen de zwartgalligen hunne zwartkijkerij verkoopen en spelers en supporters, heel de Tongersche, ja Limburgsche bevolking mag met betrouwen het 1e divisiespook in d'oogen zien.
Aanhouden is de leus en moet ze blijven !
Suske Sussen.

DE LAGERE AFDEELINGEN.
Victorie overal.
Zoo mag het zijn, de jongeren gaven de oudsten verleden zondag een les van wilskracht, ook de jongeren toonden uit 't zelfde nest te komen. Heden hebben de reserven 'ne zware kamp, alsook de scholieren, die ons inziens moeilijk zullen winnen te Bilsen.

BIJ PATRIA.
was het zondag 1.1. goed weer. 't Moet blijven duren, dan wordt hen nog plezierig te leven onder de Tongersche zon.
Sus.

Het Geheim der Eiërenopbrengst

Eiëren in overvloed in den vollen Winter.

Verscheidene hoenderkweekers winnen alwijl veel geld omdat zij van hunne hennen omtrent zooveel eieren bekomen als in de lente of den zomer. Hun geheim is zoo eenvoudig als den A. B. C.
Daar de koude de eierlegging doet ophouden, is het noodzakelijk dat de hoenderkweekers aan het voedsel van hunne hennen een versterkend middel mengen zooals de Gallinol dat hun zal toelaten aan de koude te weerstaan.
De Gallinol versterkt de hen.
Het gevogelte aan hetwelk men Gallinol geeft bewaart de warmte en de gezondheid noodig om blijven voort te leggen. Gallinol gemengd met het voedsel van het gevogelte werkt als versterker en prikkelt de organen van de voortbrenging der eieren ; de hennen die Gallinol krijgen moeten leggen.
Dikkere eiëren.
Iedereen heeft opgemerkt dat de eiëren in den winter gewoonlijk veel kleiner zijn dan in de lente. De reden ervan is dat de vogel in den winter meer voedsel noodig heeft om zijne warmte te behouden. Geeft Gallinol aan uwe hennen en de eiëren zullen dikker en talrijker zijn.
Eene proef Gallinol zal u overtuigen :
1° Dat de hennen die nog leggen of die niet regelmatig leggen, meer eiëren zullen geven ;
2° Dat de hennen die kleine eiëren leggen, dikkere eiëren zullen leggen ;
3° Dat de hennen die gansch niet leggen, welhaast zullen beginnen te leggen.
De Gallinol alleen is voldoende om de hennen te doen leggen, nochtans de omzichtige hoenderkweekers zullen de goede uitwerksels der Gallinol meehelpen met eene goede schuilplaats aan hunne hennen te geven.
Gallinol dwingt dat Gevogelte niet, hij geeft verbazende uitslagen.
ONZE WAARBORG
Koopt een pak Gallinol van 15 frank en indien, na de helft van den inhoud gebruikt te hebben, gij de gewenschte uitslagen niet bekomen hebt, zendt ons het overige van het pak met de inpakking terug, uw geld zal u zonder bepleiting weder gegeven worden.
Gallinol wordt in alle goede apotheken, graanhandels, drogerijen verkocht aan den prijs van **9** en **15 frank** het pak. **Het groot pak bevat meer dan tweemaal den inhoud van het kleine.**
Wij verzenden nooit tegen verrekening ; elke bestelling moet vergezeld zijn van het bedrag vermeerderd van fr. 3.75 voor verzendingskosten.
Fabrikant Maison Louis SANDERS 22, rue de la Glacière, BRUXELLES.
Neemt deel aan den Eiërleggingwedstrijd GALLINOL begiftigd met 15,000 frank prijzen.
TE KOOP : Te **TONGEREN**, Wauters, 17, Maestrichterstraat ; Moers, 120, Maestrichterstraat. **BOURG-LEOPOLD**, Masy, apotheker ; Demeyer, apotheker. **BREE**, G. Vaes, apotheker. **BILSEN**, Kerkhofs, apotheker. **BASSENGE**, Drog. de la Vallée du Geer. **GLONS**, Drog. de la Vallée du Geer. **LANAEKEN**, Vander Linden. **LOMMEL**, Hendricken-Vrijs, 5, Poststraat. **OP-GLABEEK**, E. Janssens, handelaar. **ST-TRUIDEN**, Lamberts, Groote Markt ; L. Keyenberg-Baltus, Statieplein ; Grisar-Nijs A., Prins Albert. **STOCKHEIM**, Bergs-Claessens, Maasstraat. **MAESEYCK**, Van Venckenray. **TONGEREN**, Lox, Graanmarkt.

Ter oorzake van eene 3e vergrooting

geeischt door de steeds meer en meer talrijk wordende klienteel
GROOTE ophefmakende Tekoopstelling
in de
Grande Fabrique
EUROPEENNE

Waar loopt deze sans-culotte naar toe ? Zich kleeden aan den prijs van 't groot in de Depot der GRANDE FABRIQUE EUROPÉENNE de mesures et de Confections.

HUIS MAURICE BLAVIER
de Mesures et de Confections
VOOR HEEREN, JONGE LIEDEN en KINDEREN
gevestigd te
LUIK, 282a, Rue St-Léonard, 282a, LUIK TEL. 7901
tusschen de straten Goswin en Laport, (oud Huis Ghilain) tramhalt n° 1, rue Goswin, op 5 minuten afstand van de statie Vivegnis.
Werk in groote reeks op Amerikaansche machienen onder het oog van het publiek.
Verkoop in 't Klein aan den prijs van 't Groot
't Is te zeggen 30 tot 70 %, zelfs 100 %, beterkoop dan elders.

Merk wel op dat de Overjas Raglan, de bijval der Handelsfoor aan 150 fr. en gemaakt in 21 verschillende tinten, kosteloos gegeven wordt aan den persoon die zich hem elders op normalewijze zou kunnen verschaffen onder de **450 fr.**
Merk ook op dat onze overjassen Raglan, marchand tailleur, aan **65 fr.** gemaakt worden op **maanen grootte.**

OVERZICHT VAN EENIGE PRIJZEN :
Overjas Raglan, Deauville met ceinture, kortom al de modellen der laatste en klassieke mode (engelsch geweefsel dubbel face) en alle tinten, zwart, blauw, grijs, kastanjekleur, Havana, gevlekt, geruit, enz., aan 65, 75, 85, 95, 100, 125, 150, 175, 195, 200, 225, 250, 275, 295 fr., enz.

Kinderoverjas vanaf	fr. 35.00
Veston fluweel van af	fr. 59,00
Verscheidene duizende broeken van af	fr. 16 95
Gabardine, zuiver wol van af	fr. 95,00
Broek in geweven wol voor jongetjes, van af	fr. 8,95
Sportbroeken in fluweel en Belfort van af	fr. 29,00
Kostuum voor jongentjes van af	fr. 33.00
Regenmantels gewaarborgd van af	fr. 65 00
Trench-Coat, zuivere wol, vanaf	fr. 145.00
Paletot 3/4, gezegd van koopmans vanaf	fr. 55.00

De uitgestalde prijzen zullen u beter overtuigen dan alle bewijsvoering.

P.S. — Men lette goed op dat het Huis op geenen hoek eener straat gelegen is, het heeft twee vitrienen, en eene lichtreklaam voorstellende de « Sans Culotte », bevindt zich boven de ingangsdeur (op 15 minuten gaans van de St-Lambertus Plaats, en op 5 minuten van de Place des Déportée) vroegere Palce Maghin, zich wendende naar Coronmeuse).
Daar de patroon alleen werkt is het **Magazijn 's Zondags gansch den dag open.**